

O algebraických štruktúrach s dvomi binárnymi operáciami

1 Algebraické štruktúry s dvomi binárnymi operáciami

Neskúsenejší čitateľ pravdepodobne po prečítaní pojmu lineárna algebra už radšej ďalej nepokračoval. Skúsenejší čitateľ sa už možno aj stretol s pojmi ako pole, teleso alebo okruh, avšak neprišlo mu jednoznačné prečo sú dané veci tak pomenované a na čo vlastne slúžia. Všetko sú to predsa pojmy z abstraktnej matematiky, názvy teda niekedy treba brať s nadhľadom.

Gro abstraktnej matematiky spočíva v triedení - škatulkovaní podľa určitých vlastností. Stanovíme si nejaké spoločné vlastnosti, ktoré sú spoločné pre skupinu objektov, tieto vlastnosti sa nazývajú axiómy. Pokiaľ teda niečo spĺňa všetky axiómy z nejakej skupiny, tak môžeme tvrdiť, že do tejto skupiny aj patrí - zaškatulkujeme to. Z týchto axiómov sú potom odvoditeľné lemmy a vety, ktoré sú používané v iných odvetviach a vieme, že pre všetky naše zaškatulkované veci platia a sú teda použiteľné.

Príklad lineárna kombinácia sa používa vo frekvenčnej analýze a pri riešení lineárnych diferenciálnych rovníc, čiže v podstate sa s ňou stretávame neustále v lineárnej teórii riadenia. Ďalším príkladom, môže byť stavová rovina, v ktorej stavy sú vektory, na to, aby sme vedeli povedať čo je to vektor a aké vlastnosti má potrebujeme definíciu vektorového priestoru.

V tejto časti si uvedieme štruktúry, ktoré majú dve binárne operácie: operáciu súčtu \oplus a operáciu násobenia \odot . Symboly pre operácie sú zámerne uvedené v krúžku, aby sme ich odlíšili od štandardne definovaného $+$ a \cdot , pretože dané operácie môžu byť definované podľa čitateľovej fantázie. Rovnako rozlišujeme špeciálnu nulu 0 a jednotku 1 , ktoré tak isto nemusia zodpovedať svojim numerickým náprotivkom.

Definícia 1.1. Axiómy algebraických štruktúr s dvomi binárnymi operáciami \oplus a \odot :

- Definujeme dve binárne operácie súčet \oplus a násobenie \odot , na objekte \mathbb{P} s prvkami a, b :

$$\begin{aligned}\oplus : \mathbb{P} \times \mathbb{P} \ni \{a, b\} &\rightarrow a \oplus b \in \mathbb{P} \\ \odot : \mathbb{P} \times \mathbb{P} \ni \{a, b\} &\rightarrow a \odot b \in \mathbb{P}\end{aligned}$$

Z tohto axiómu vidíme, že pokiaľ vykonáme operáciu \oplus alebo \odot , tak výsledok je stále z objektu \mathbb{P} .

- Operácia \oplus je asociatívna:
$$(a \oplus b) \oplus c = a \oplus (b \oplus c)$$
- Existuje prvok identity 0 ("nulový prvok") pre operáciu \oplus :
$$\exists 0 \in \mathbb{P} : 0 \oplus a = a \oplus 0 = a$$
- Pre každý prvok a z \mathbb{P} pre operáciu \oplus existuje inverzný prvok $-a$:
$$\forall a \in \mathbb{P} \exists -a : a \oplus (-a) = 0$$
- Operácia \oplus je komutatívna:
$$a \oplus b = b \oplus a$$

5. Distributívnosť operácie \odot zľava:

$$a \odot (b \oplus c) = (a \odot b) \oplus (a \odot c)$$
6. Distributívnosť operácie \odot sprava:

$$(b \oplus c) \odot a = (b \odot a) \oplus (c \odot a)$$
7. Operácia \odot je asociatívna:

$$(a \odot b) \odot c = a \odot (b \odot c)$$
8. Existuje prvok identity $\mathbb{1}$ pre operáciu \oplus :

$$\exists \mathbb{1} \in \mathbb{P} : \mathbb{1} \odot a = a \odot \mathbb{1} = a$$
9. Pre každý prvok a z \mathbb{P} pre operáciu \odot existuje inverzný prvok a^{-1} :

$$\forall a \neq 0 \exists a^{-1} : a \odot a^{-1} = a^{-1} \odot a = \mathbb{1}$$
10. Operácia \odot je komutatívna:

$$a \odot b = b \odot a$$

Pokiaľ sú splnené axiómy (0)-(10) hovoríme o poli, pre (0)-(9) hovoríme o telese, pre (0)-(7) hovoríme o okruhu, pokiaľ pre okruh platí aj axióm (8), hovoríme o okruhu s jednotkou. Príkladom poľa sú napríklad reálne a komplexné čísla, nechávame na čitateľovom zamyslení si dané tvrdenie overiť kontrolou jednotlivých axiémov, ďalším zamyslením môže byť či aj celé čísla sú polom. Nad polom definujeme ďalší dôležitý pojem z lineárnej algebry - vektorový priestor.

2 Vektorový priestor

Definícia 2.1 (Vektorový priestor). Vektorový priestor V nad polom K je neprázdna množina s dvomi definovanými operáciami $\oplus : V \times V \rightarrow V$ a $\odot : K \times V \rightarrow V$, ktorá spĺňa nasledujúcich 8 axiémov:

1. Asociatívnosť:

$$\mathbf{u} \oplus (\mathbf{v} \oplus \mathbf{w}) = (\mathbf{u} \oplus \mathbf{v}) \oplus \mathbf{w}, \quad \mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w} \in V$$
2. Komutatívnosť:

$$\mathbf{u} \oplus \mathbf{v} = \mathbf{v} \oplus \mathbf{u}, \quad \mathbf{u}, \mathbf{v} \in V$$
3. Prvok identity vektorového súčtu:

$$\mathbf{u} \oplus \mathbf{0} = \mathbf{u}, \quad \mathbf{u}, \mathbf{0} \in V$$
4. Inverzný prvok:

$$\mathbf{u} \oplus \mathbf{v} = \mathbf{0}, \quad \mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{0} \in V$$
5. Kompatibilita skalárneho násobenia s násobením poľa

$$\alpha \odot (\beta \odot \mathbf{u}) = (\alpha\beta) \odot \mathbf{u}, \quad \alpha, \beta \in K, \quad \mathbf{u} \in V$$
6. Prvok identity skalárneho násobenia:

$$\mathbb{1} \odot \mathbf{u} = \mathbf{u}, \quad \mathbb{1} \in K, \quad \mathbf{u} \in V$$
7. Distributívnosť vzhľadom na vektorový súčet:

$$\alpha \odot (\mathbf{u} \oplus \mathbf{v}) = \alpha \odot \mathbf{u} \oplus \alpha \odot \mathbf{v}, \quad \alpha \in K, \quad \mathbf{u}, \mathbf{v} \in V$$
8. Distributívnosť vzhľadom na súčet poľa:

$$(\alpha + \beta) \odot \mathbf{u} = \alpha \odot \mathbf{u} \oplus \beta \odot \mathbf{u}, \quad \alpha, \beta \in K, \quad \mathbf{u} \in V$$

V definícii (2.1) sme zámerne označili operácie $+$ a \cdot v krúžku, aby sme ich rozlíšili od štandardne definovaného súčtu a súčinu, je možné ale používať aj označenie bez krúžku. Prvky $\mathbf{0}$ a $\mathbb{1}$ sú špeciálne a pre každý vektorový priestor originálne, nemusia nutne zodpovedať číselnej 0 a 1.

Príklad 2.1. Vyšetrite či komplexné čísla $\mathbf{z} = \alpha + i\beta$ so štandardne definovanými operáciami $+$, \cdot tvoria vektorový priestor V nad reálnymi číslami \mathbb{R} , $\mathbf{z} \in V$, $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$.

1.

$$\begin{aligned}\alpha_1 + i\beta_1 + (\alpha_2 + i\beta_2 + \alpha_3 + i\beta_3) &= \alpha_1 + i\beta_1 + (\alpha_2 + \alpha_3 + i(\beta_2 + \beta_3)) \\ &= \alpha_1 + \alpha_2 + \alpha_3 + i(\beta_1 + \beta_2 + \beta_3) \\ (\alpha_1 + i\beta_1 + \alpha_2 + i\beta_2) + \alpha_3 + i\beta_3 &= (\alpha_1 + \alpha_2 + i(\beta_1 + \beta_2)) + \alpha_3 + i\beta_3 \\ &= \alpha_1 + \alpha_2 + \alpha_3 + i(\beta_1 + \beta_2 + \beta_3)\end{aligned}$$

2.

$$\begin{aligned}\alpha_1 + i\beta_1 + \alpha_2 + i\beta_2 &= \alpha_1 + \alpha_2 + i(\beta_1 + \beta_2) \\ \alpha_2 + i\beta_2 + \alpha_1 + i\beta_1 &= \alpha_2 + \alpha_1 + i(\beta_2 + \beta_1) \\ &= \alpha_1 + \alpha_2 + i(\beta_1 + \beta_2)\end{aligned}$$

3.

$$\begin{aligned}\alpha + i\beta + o_r + io_i &= \alpha + i\beta \\ \alpha + o_r &= \alpha \implies o_r = 0 \\ \beta + o_i &= \beta \implies o_i = 0 \\ \mathbf{0} &= 0 + i0\end{aligned}$$

4.

$$\begin{aligned}\alpha_1 + i\beta_1 + \alpha_2 + i\beta_2 &= 0 + i0 \\ \alpha_1 + \alpha_2 &= 0 \implies \alpha_1 = -\alpha_2 \\ \beta_1 + \beta_2 &= 0 \implies \beta_1 = -\beta_2 \\ \mathbf{z} + (-\mathbf{z}) &= \mathbf{0}\end{aligned}$$

5. $\mu, \nu \in \mathbb{R}$

$$\begin{aligned}\mu(\nu(\alpha + i\beta)) &= \mu(\nu\alpha + i\nu\beta) = \mu\nu\alpha + i\mu\nu\beta \\ (\mu\nu)(\alpha + i\beta) &= \mu\nu\alpha + i\mu\nu\beta\end{aligned}$$

6.

$$\begin{aligned}\mathbb{1}\alpha + i\mathbb{1}\beta &= \alpha + i\beta \\ \mathbb{1}\alpha &= \alpha \implies \mathbb{1} = 1 \\ \mathbb{1}\beta &= \beta \implies \mathbb{1} = 1 \\ \mathbb{1} &= 1\end{aligned}$$

7. $\mu, \nu \in \mathbb{R}$

$$\begin{aligned}\mu(\alpha_1 + i\beta_1 + \alpha_2 + i\beta_2) &= \mu(\alpha_1 + \alpha_2 + i(\beta_1 + \beta_2)) \\ &= \mu(\alpha_1 + \alpha_2) + i\mu(\beta_1 + \beta_2) \\ &= \mu\alpha_1 + \mu\alpha_2 + i(\mu\beta_1 + \mu\beta_2) \\ \mu(\alpha_1 + i\beta_1) + \mu(\alpha_2 + i\beta_2) &= \mu\alpha_1 + i\mu\beta_1 + \mu\alpha_2 + i\mu\beta_2 \\ &= \mu\alpha_1 + \mu\alpha_2 + i(\mu\beta_1 + \mu\beta_2)\end{aligned}$$

8. $\mu, \nu \in \mathbb{R}$

$$\begin{aligned}(\mu + \nu)(\alpha + i\beta) &= (\mu + \nu)\alpha + i(\mu + \nu)\beta \\ &= \mu\alpha + \nu\alpha + i(\mu\beta + \nu\beta) \\ \mu(\alpha + i\beta) + \nu(\alpha + i\beta) &= \mu\alpha + i\mu\beta + \nu\alpha + i\nu\beta \\ &= \mu\alpha + \nu\alpha + i(\mu\beta + \nu\beta)\end{aligned}$$

Vidíme, že všetky axiomy sú splnené a môžeme teda tvrdiť, že komplexné čísla tvoria vektorový priestor nad reálnymi číslami.